

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžk/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 4017201089
Dátum vydania rozhodnutia: 16.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4017201089.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Jany Zemkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: NUBIUM, s. r. o., so sídlom Trenčianska č. 705/55, Bratislava, IČO: 47 545 674, právne zastúpený JUDr. Jánom Mišuro, PhD., advokátom, so sídlom Záhradnícka č. 27, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova tr. 69, Nitra, za účasti: 1/ H. A., V. XXXX/XX, N., 2/ BV GROUP s. r. o., so sídlom Jarmočná 626/1, Šaľa, IČO: 36 270 041, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-NR-OVBP2-2017/030929-2 zo dňa 20.09.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/221/2017-112 zo dňa 17. júla 2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Nitre (ďalej ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č. k. 11S/221/2017-112 zo dňa 17. júla 2019 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“, „rozsudok správneho súdu“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej iba „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č.: OU-NR-OVBP2-2017/030929-2 zo dňa 20.09.2017 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“, „preskúmané rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím mesta Nitra č. 4361/2016-008-Re zo dňa 10.05.2017 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu“) a vrátenia veci správne mu orgánu prvého stupňa. Krajský súd súčasne nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania s poukazom na ustanovenie § 168 SSP.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán podľa § 62 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších platných predpisov (ďalej iba „stavebný zákon“) zamietol žiadosť žalobcu o zmenu doby trvania 1 ks jednostrannej reklamnej stavby

typu „Billboard“, umiestnenej na objekte reštaurácie na autobusovej stanici v Nitre, na pozemku parc. č. 2087 reg. C KN, k. ú. Nitra, popri Staničnej ulici, rozmer reklamnej plochy 5,1 x 2,4 m. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím, ktorým odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

3. V dôvodoch rozsudku krajský súd poukázal na ustanovenia § 8 ods.1, § 11 ods. 5, § 13 ods. 3, § 43 ods. 2, § 62 ods. 4, § 67 ods. 4, § 142d ods. 2 stavebného zákona, § 23 ods. 1, § 32 ods. 1, § 47 ods. 3 a 6 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej iba „správny poriadok“) a konštatoval, že správny orgán prvého stupňa i žalovaný postupovali v súlade s ustanoveniami správneho poriadku a stavebného zákona, keď konanie o zmenu doby trvania reklamnej stavby posudzovali v súlade s ustanovením § 67 ods. 4 stavebného zákona, pričom na predmetné stavebné konanie správne aplikovali i ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona. Správny orgán prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď podanú žiadosť posudzoval nielen vo vzťahu k tomu, či táto bola podaná oprávneným subjektom včas, či k nej boli predložené všetky relevantné listiny preukazujúce právny vzťah k pozemku, na ktorom je umiestnená, či bol uhradený správny poplatok, ale posudzoval ju i aplikujúc ustanovenie § 62 ods. 4 stavebného zákona z toho pohľadu, či umiestnenie reklamnej stavby je v súlade s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom, resp. osobitnými predpismi. Nakoľko v danom prípade ide o stavbu umiestnenú v meste Nitra, v centrálnej zóne, mesto Nitra ako základný orgán územného plánovania a stavebný úrad prvého stupňa je nielen oprávnené, ale aj povinné chrániť záujmy, na ochranu ktorých vydáva záväzné regulatívy.

4. Krajský súd ďalej dôvodil, že stavebník môže pred uplynutím doby platnosti rozhodnutia o dočasnom povolení reklamnej stavby požiadať o predĺženie doby jej trvania v zmysle § 67 ods. 4 stavebného zákona, pričom podaním žiadosti doba trvania reklamnej stavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti neplynie. Dobu trvania reklamnej stavby nemožno predĺžiť, ak jej ďalšia existencia v danom území odporuje verejným záujmom chráneným stavebným zákonom, a to konkrétne cieľom a zámerom územného plánovania. Umiestnenie predmetnej reklamnej stavby je v danom prípade v rozpore s územným plánom mesta Nitra schváleným Mestským zastupiteľstvom v Nitre uznesením č. 169/03-MZ zo dňa 22. 05. 2003 a Zmenami a doplnkami územného plánu mesta Nitra č. 5 schválenými Mestským zastupiteľstvom v Nitre uznesením č. 195/2015- MZ zo dňa 11.06.2015 a dodatkom č. 5 k VZN Mesta Nitra č. 3/2003, ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu mesta Nitra prijatým uznesením č. 196/2015 zo dňa 11.06.2015, kapitola I. bod 8.2 Regulatívy pre umiestňovanie reklamných stavieb. Reklamná stavba je umiestnená na pozemku parc. registra „C“ č. 2087 k. ú. Nitra, ktorý je podľa platného územného plánu mesta Nitra súčasťou centrálnej mestskej zóny v Nitre. V danom území je neprípustné umiestňovanie billboardov v tejto časti mesta Nitra. Ustanovenie § 62 ods. 4 stavebného zákona jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností stanovuje, že žiadosť o stavebné povolenie je potrebné zamietnuť, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi, alebo neprimerane obmedziť, či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí. Ak je teda stavba v rozpore s územným plánom, ide o stavbu v rozpore s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom. Po takomto zistení už nemá právny význam ďalšie zisťovanie súladu či nesúladu takejto stavby s verejnými záujmami chránenými osobitnými predpismi.

5. Podľa správneho súdu územný plán obce, ako výsledok normotvornej činnosti zástupcov obyvateľov v danom mieste a čase, vyjadruje verejný záujem obyvateľov, je prejavom hodnôt, ktoré chce obec, resp. mesto na svojom území chrániť a uprednostňovať. Pokiaľ sa obec, resp. mesto jeho prostredníctvom rozhodlo v dotknutej zóne pre zákaz umiestňovania reklamných stavieb určitého charakteru, ide o využitie práv účasti verejnosti na správe vecí verejných na spôsobe ochrany hodnôt, ktoré mesto v mene svojich obyvateľov vyjadrilo prijatím územného plánu určitého obsahu. V teste proporcionality tak proti sebe stoja právo žalobcu na ochranu vlastníctva a právo verejnosti v účasti na správe vecí verejných. Vlastnícke právo žalobcu v teste proporcionality v tomto kontexte musí ustúpiť právu verejnosti na správe vecí verejných. Územný plán mesta je garanciou ochrany verejného záujmu v danom mieste a čase, pred ktorým subjektívne vlastnícke právo žalobcu nemožno uprednostniť.

6. V súvislosti so žalobcom namietaným rozporom územného plánu mesta Nitra, resp. všeobecne záväzného nariadenia mesta Nitra so stavebným zákonom, prípadne inými zákonmi alebo podzákonnými normami, správny súd konštatoval, že zákonnosť, či už obsahu všeobecne záväzného nariadenia, uznesenia alebo postupu pri ich prijatí, je možné preskúmať len v osobitnom konaní na návrh prokurátora a pokiaľ nedôjde k vysloveniu nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom alebo k zrušeniu uznesenia, je potrebné vychádzať z prezumpcie ich zákonnosti. Nesúlad právnej normy nižšej právnej sily s Ústavou Slovenskej republiky je oprávnený vysloviť len Ústavný súd Slovenskej republiky.

7. Správny súd ďalej uviedol, že správne orgány v danej veci vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keď správne reklamnú stavbu žalobcu posudzovali prihliadnúc i na verejný záujem chránený stavebným zákonom a vyvodili správny právny záver, že ide o reklamnú stavbu, ktorá je pre jej umiestnenie v centrálnej mestskej zóne v Nitre, neprípustná. Svoje rozhodnutie tak žalovaný ako správny orgán prvého stupňa dostatočne a zrozumiteľne odôvodnili, pričom správne aplikovali právne normy vzťahujúce sa na daný prípad. Žiadnym spôsobom neporušili zákon, keď upustili od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania, pokiaľ im pomery staveniska boli dobre známe. Z administratívneho spisu je zrejmé, akým spôsobom dospeli správne orgány k skutkovému záveru, že reklamná stavba je umiestnená v centrálnej mestskej zóne v Nitre. Uvedené vyplýva aj z listín predložených žalobcom k žiadosti zo dňa 02.03.2016, najmä z fotodokumentácie stavby, z ktorej jednoznačne vyplýva, že reklamná stavba je umiestnená na budove nachádzajúcej sa na autobusovej stanici v Nitre na adrese Staničná 3, Nitra. Okrem toho túto skutočnosť žalobca v správnom konaní vôbec nenamietal. Správne orgány riadne opísali zistený skutkový stav, uviedli listinné dôkazy, z ktorých vychádzali, opísali procesný priebeh správneho konania a vec subsumovali pod konkrétne ustanovenia zákonov. V napadnutom (ani prvostupňovom) rozhodnutí nechýbala správna úvaha pri právnom posúdení veci. Z administratívneho spisu žalovaného obsahujúceho i spis správneho orgánu prvého stupňa nespochybniteľne vyplýva, že žalobcovi bolo doručené oznámenie o začatí správneho konania, v ktorom mu bola stanovená lehota 7 pracovných dní od doručenia oznámenia na nahliadnutie do podkladov rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku a na vznesenie svojich námietok s poučením, že inak na ne nebude prihliadnuté. Žalobca na uvedené podanie správneho orgánu prvého stupňa nereagoval, žiadne námietky a pripomienky nevzniesol. Až v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa vzniesol námietky a pripomienky k priebehu správneho konania a k podkladom rozhodnutia, pričom žalovaný sa s týmito v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal. Ochrana pred tzv. vizuálnym smogom, ktorý reklamné zariadenia predstavujú, je legitímnou súčasťou právomoci samosprávnych orgánov, preto aktivita mesta Nitra v tomto smere je skutočnosťou, ktorú pri povoľovaní reklamnej stavby na území mesta stavebný úrad zohľadnil logickým a zákonu neodporujúcim spôsobom.

8. S poukazom na uvedené správny súd dospel k záveru, že podaná žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Správny orgán prvého stupňa postupoval správne a v zmysle zákona, keď v zmysle ustanovenia § 62 ods. 4 správneho poriadku zamietol žiadosť žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby z 02.03.2016 pre jej rozpor s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom prihliadnúc na existujúcu územnoplánovacia dokumentáciu. Správne postupoval i žalovaný, keď rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 10.05.2017 potvrdil podľa ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku. Z obsahu preloženého administratívneho spisu vyplýva, že správne orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

9. Proti rozsudku podal riadne a včas kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) podľa § 440 ods 1 písm. f/, g/ a h/ dôvodiac, že správny súd vec nesprávne právne posúdil a svojím procesným postupom mu znemožnil uskutočniť jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď bez pochopiteľného odôvodnenia aplikoval ustanovenia § 11 ods. 5 a § 13 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona, pretože vzhľadom na ne žalovaný nemôže plošne regulovať

umiestňovanie konkrétnych typov reklamných stavieb na určitom území územným plánom s poukazom na čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože verejný záujem nie je možné vyvodzovať z obsahu územného plánu.

10. Sťažovateľ taktiež namietal, že žalovaný a prvostupňový orgán nebrali do úvahy ustanovenie § 39a ods. 3 stavebného poriadku, že v administratívnom konaní orgány nezistili spoľahlivo skutkový stav podľa § 46 správneho poriadku, správny súd sa nevysporiadal s jeho návrhom na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b/ a používa terminológiu, ktorá nemá oporu v zákone.

11. Záverom kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že podľa jeho názoru sa správny súd odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (NS SR 4Sžo/3/2011, 6Svzn/2/2013), v tom, že svoje závery založil na prezumpcii zákonnosti a ústavnosti všeobecne záväzného nariadenia bez skúmania jeho nezákonnosti a protiústavnosti a taktiež pre nemožnosť pochopenia dôvodov rozhodnutia správneho súdu (5SŽi/1/2009, 1Sžo/23/2010, 1SŽd/18/2011).

12. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil, vec vrátil správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného povinnosťou nahradiť mu trovy konania a právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

13. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa žalovaný ani ďalší účastníci konania nevyjadrili.

IV.

Konanie na kasačnom súde

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

15. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj predložený administratívny spis žalovaného a prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti zväčša duplikuje žalobné body (rozpor VZN s ústavou, nedostatočne zistený skutkový stav veci, nepresvedčivé odôvodnenie), na ktoré možno nájsť dostatočnú odpoveď v napadnutom rozhodnutí a v rozsudku krajského súdu, s ktorým sa v plnej miere stotožňuje a na jeho odôvodnenie v plnom rozsahu odkazuje.

16. Správny súd nie je súdom skutkovým, úlohou krajského ani kasačného súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania. Nie je preto úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu sťažovateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležite odôvodní, niet dôvodu, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

17. Kasačný súd v súvislosti s odvolaním sa žalovaného v napadnutom rozhodnutí na územný plán mesta a v ňom definovaný verejný záujem zdôrazňuje, že z administratívneho spisu bolo preukázané, že s uvedeným územným plánom vyjadril súhlas aj príslušný orgán štátnej správy vo veciach územného plánovania - Okresný úrad Nitra, pričom platný územný plán obce v zmysle § 11 ods. 5 písm. b/ stavebného zákona obmedzuje, zakazuje a pomenúva, čo je prípustné v danom území, preto bol legitímnym a platným podkladom pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu.

18. Z uvedených dôvodov opakované skutkové a právne závery krajského súdu kasačný súd nebude explicitne zdôvodňovať, pričom podotýka, že krajský súd v ods. 22 dostatočne zrozumiteľne zdôvodnil, prečo je práve územný plán jedným z prostriedkov ako prejavovať verejný záujem ako vôľu obyvateľov chrániť a uprednostňovať určité hodnoty. S uvedeným názorom sa kasačný súd v plnom rozsahu stotožňuje.

19. Podľa § 39a ods. 3 písm. e/ stavebného zákona, účinného ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia, rozhodnutie o umiestnení stavby sa nevyžaduje na reklamné stavby.

20. Podľa § 43 ods. 2 stavebného zákona reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a/ až d/ alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov. Reklamné stavby sa na účely tohto zákona členia podľa veľkosti informačnej plochy na

- a) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m²,
- b) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3 m² do 20 m² a
- c) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je väčšia ako 20 m².

21. Podľa § 43a ods. 1 stavebného zákona stavby sa podľa stavebnotechnického vyhotovenia a účelu členia na pozemné stavby a inžinierske stavby.

22. Podľa § 43a ods. 3 písm. r/ stavebného zákona inžinierske stavby sú reklamné stavby.

23. Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

24. Podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprímerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

25. Podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona, ak stavebník požiadava o zmenu doby trvania reklamnej stavby pred uplynutím tejto doby, tak podaním žiadosti doba trvania reklamnej stavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti neplynie.

26. Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, účinného v čase vydania rozhodnutia o povolení reklamného zariadenia, povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány, informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

27. K námietke žalobcu, že správny súd nebral do úvahy § 39a ods. 3 stavebného zákona kasačný súd zdôrazňuje, že dané ustanovenie sa vzťahuje na územné rozhodnutie, konkrétne rozhodnutie o umiestnení stavby, avšak predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie o žiadosti o zmenu doby trvania reklamnej stavby podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona, nadväzujúce na rozhodnutie o povolení

reklamného zariadenia podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona účinného v čase vydania rozhodnutia o povolení reklamného zariadenia, o ktorom rozhoduje stavebný úrad v stavebnom konaní. Na umiestnenie reklamnej stavby sa v čase rozhodovania prvostupňového orgánu ani v čase rozhodovania žalovaného rozhodnutie o umiestnení stavby nevyžadovalo, avšak dotknutá reklamná stavba bola inžinierskou stavbou v zmysle § 43 ods. 2 písm. b/ a § 43a ods. 3 písm. r/ stavebného zákona, na ktorú bolo potrebné stavebné povolenie podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, o ktorom je možné rozhodnúť aj spôsobom ustanoveným v § 62 ods. 4 stavebného zákona, aplikovaným prvostupňovým orgánom a potvrdený žalovaným. Z uvedeného vyplýva, že § 39a ods. 3 sa na prejednávajúcu vec nevzťahuje, preto ho súd nemal dôvod brať do úvahy.

28. Sťažovateľ tiež namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, avšak kasačnému súdu nebolo zo skutočností uvádzaných sťažovateľom zrejmé, v čom považuje skutkový stav za nedostatočne zistený.

29. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľ má povinnosť presne vymedziť dôvody kasačnej sťažnosti, aby spĺňali kvalitatívne požiadavky kladené zákonom. Tento možno na prvý pohľad príliš formalistický príkaz nie je samoučelný, ale je vyjadrením toho, že kasačný súd sa má v zmysle zákonnej úpravy vo svojich rozhodnutiach zaoberať dôvodmi, ktoré má povinnosť konkrétne uviesť právny zástupca, ktorý je na to kvalifikovaný svojím vzdelaním a profesiou a nie dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku, sám vyhľadávať. Keďže kasačná sťažnosť má slúžiť predovšetkým na nápravu výnimočných najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry so svojim nezameniteľným vplyvom na posilňovanie princípu právnej istoty, z tohto hľadiska nie je prípustné, aby sťažovateľ, povinne zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, poukázal v kasačnej sťažnosti na svoje podania pred krajským súdom, ale musí v sťažnostných bodoch v prvom rade odôvodniť prípustnosť kasačnej sťažnosti tak, aby kasačný súd malo základ pre svoje rozhodnutie o tom, či kasačná sťažnosť je spôsobená vplyvom na ten procesný následok, že ju kasačný súd vecne prejedná (Baricová, J., Fečík, M., Števcík, M., Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok, Komentár, Bratislava; C. H. Beck, 2018, s. 1622, 1623).

30. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil právnym posúdením veci krajským súdom. Vec možno považovať za správne posúdenú vtedy, ak je správne zistený skutkový stav a súčasne je vec aj správne právne posúdená. Skutkové okolnosti možno považovať za správne zistené, ak sú podložené skutočnosťami, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom. Právnym posúdením veci možno rozumieť analytickú činnosť, pri ktorej súd zo skutkových zistení vyvodzuje čiastkové právne závery a spätnou aplikáciou vybranej právnej normy preveruje úplnosť a riadnosť fakticky zisteného skutkového stavu. V zmysle doterajšej rozhodovacej praxe chápe Najvyšší súd Slovenskej republiky pod správny právny posúdením veci, ak je súdom na zistený skutkový stav správne aplikované právo. O správnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, a ak zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Toto je základným poslaním správneho súdu pri prieskume zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy.

31. V súvislosti s kasačnou námietkou, obsahom ktorej bolo konštatovanie sťažovateľa o rozpore územného plánu mesta s Ústavou Slovenskej republiky, kasačný súd poukazuje na zdôvodnenie krajského súdu obsiahnuté v ods. 23. napadnutého rozsudku, prečo sa nezaoberal danou námietkou, ktoré považuje za dostatočné a stotožňuje sa s nim.

32. V súvislosti s návrhom sťažovateľa podľa § 100 ods. 1 písm. b/ SSP, kasačný súd dáva do pozornosti žalobcu, že správny súd je povinný v zmysle citovaného zákonného ustanovenia postupovať len v prípade, ak dôjde k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, ak dospeje k záveru, že podmienky splnené neboli, daným spôsobom nepostupuje.

33. Námitku žalobcu o zmätočnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za dôvodnú, nakoľko ako už bolo mnohokrát judikované, v odôvodnení je potrebné objasniť skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. Ak mal krajský súd za to, že z administratívneho a súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného je nedôvodná a túto skutočnosť uviedol v svojom rozsudku, samozrejme, s odvolaním sa na skutkové zistenia a právne posúdenie veci s ich hoc aj stručným ozrejením, nevidí kasačný súd dôvod na zrušenie rozsudku, s ktorým sa skutkovo a právne stotožňuje. V opačnom prípade by bol narušený princíp hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

34. V súvislosti s uvedenými námietkami kasačný súd upriamuje pozornosť na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

35. Kasačný súd sa stotožňuje s argumentáciou krajského súdu k jednotlivým žalobným bodom, na ktorú v plnom rozsahu odkazuje, preto ju duplicitne neopakuje a zdôrazňuje, že pokiaľ pri schvaľovaní územného plánu mesta považovali zástupcovia obyvateľov za verejný záujem aj to, aby tí, ktorých zastupujú a ktorí im vložili do rúk mandát na presadzovanie ich záujmov, žili v estetickom a kultúrnom prostredí, čo pre nich predstavuje aj centrálna zóna mesta bez reklamných stavieb väčších rozmerov, nemožno v tomto smere rozhodnutiam správnych orgánov čo vytknúť.

36. Pojem verejný záujem nie je definovaný zákonom. Verejným záujmom možno v tejto súvislosti rozumieť záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod., pričom posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. V súlade s uvedeným možno konštatovať, že verejný záujem obyvateľov mesta (neumiestňovať v centrálnej mestskej zóne Billboardy - definované vo VZN ako reklamné stavby s rozmerom reklamnej plochy 5 100 x 2 400 mm), presadzovaný prostredníctvom nimi volených zástupcov, je deklarovaný v záväznej časti územného plánu mesta Nitra, vyhlásenej všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003.

37. So žalobnými argumentami žalobcu sa v odôvodnení rozsudku správny súd riadne vysporiadal, obsah rozsudku spĺňa podmienky práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, keď zdôvodnenie rozsudku správneho súdu je podľa kasačného súdu zrozumiteľné a dostatočné. Podľa názoru kasačného súdu rozsudok odôvodnil krajský súd v súlade so zákonom a neporušil právo žalobcu na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým ani právo na spravodlivý proces.

38. Z uvedených dôvodov, pri aplikácii § 461 SSP, kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

39. Vo vzťahu k údajnému odklonu správneho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu zaoberajúcej sa otázkou hodnotenia dôkazov, vyslovenia nesúladu VZN mestskej časti v súvislosti s pamiatkovými zónami (NS SR 4Sžo/3/2011, 6Svzn/2/2013) a nemožnosťou pochopenia dôvodov rozhodnutia správneho súdu, odklonu (5Sži/1/2009, 1Sžo/23/2010, 1Sžd/18/2011), podľa kasačného súdu uvedené rozhodnutia nesúvisia s posudzovanou vecou, pretože úsudok správnych orgánov potvrdený krajským súdom považuje za logicky možný záver vychádzajúci z vykonaných dôkazov.

40. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario, žalobcovi, ktorý ako sťažovateľ nemal v kasačnom konaní úspech, nevzniká právo na náhradu trov kasačného konania, pričom nezistil dôvod na priznanie trov kasačného konania žalovanému, ktorý mal v konaní úspech podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.